Република Србија
УПРАВНИ СУД
11 У. 5016/10 (2008)
02.12.2010. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Љиљане Максимовић и мр Зорана Рељића, чланова већа, са судским саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби А.А., пуковника на служби у Инспекторату одбране Министарства одбране Републике Србије, Београд, ул. Гардијска бр. 7, поднетој против решења Министарства одбране Републике Србије, Сектора за људске ресурсе, Управе за кадрове бр. 2960-10 од 14.07.2008. године, у предмету одређивања коефицијента плате, у нејавној седници већа, одржаној дана 02.12.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца, изјављена на решење секретара Министарства одбране број 248-1/08 од 22.2.2008. године, којим је, у тачки 1. диспозитива, тужиоцу одређен основни коефицијент за обрачун плате према положају у износу од 1,80 и коефицијент према чину од 0,78. Тачком 2. диспозитива наведеног решења тужиоцу се, по основу посебних услова службе у Војсци Србије, одређује додатни коефицијент у висини од 25% основног коефицијента, а тачком 3. се, по основу навршених година рада, тужиоцу одређује додатак на плату од 9,6% који ће се увећавати за 0,4% плате

за сваку следећу навршену годину рада у радном односу. Тачком 4. диспозитива решења одређено је да ће се плата и друга примања у складу са овим решењем тужиоцу исплаћивати од обрачуна исплате плате за јануар 2008. године.

У тужби поднетој Врховном суду Србије, тужилац је оспорио законитост решење туженог органа, наводећи да је од 25.4.2002. године био постављен на формацијско место 8. положајне групе и да је од 25.4.2004. године па до ступања на снагу сада важећег Правилника, примао плату 7. положајне групе и да више од две године има оцену "одличан". Из наведеног, по мишљењу тужиоца, следи да му припада коефицијент за обрачун плате по 7. положајној групи, у смислу одредбе члана 62. став 2. Правилника. Стога је предложено да суд уважи тужбу и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима образложења оспореног решења, предлажући суду да тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је дана 1. јануара 2010. године, сагласно одредби члана 29. став 1. у вези са одредбама члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09), преузео нерешене предмете управних спорова покренутих пред Врховним судом Србије до 31.12.2009. године, међу којима и предмет тужиоца заведен под службеним бројем тога суда У. 5974/08.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку, у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), који се у овом случају има применити, сагласно одредби члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 39. став 1. наведеног Закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Одредбом члана 60. став 3. Правилника о платама и другим новчаним примањима професионалних припадника Војске Србије од 17.1.2008. године предвиђено је да официр, односно подофицир коме је до 1.1.2008. године плата по положају одређена према вишој положајној групи по основу оцене и времена проведеног у чину и положају, наставља да користи то право у складу са одредбама овог Правилника, с тим да му се коефицијент према положају одређује према одредбама члана 10. ст. 1. и 2. Правилника.

Одредбом члана 10. став 1. Правилника предвиђено је да се официру, односно подофициру, који има последњу службену оцену "нарочито се истиче" (одличан), ако је на

положајној групи на којој се налази провео најмање две године непрекидно, а у чину који има – најмање три године, одређује се коефицијент према положају који представља средњу вредност коефицијента према положају прописаном за наредни положај непосредно виши од положаја одређеног формацијом за формацијско место на којем се налази и коефицијетна према положају прописаном за формацијско место на којем се то лице налазило непрекидно две године.

Полазећи од наведених одредаба Правилника и чињеничног стања утврђеног у поступку пред првостепеним органом, тужени орган је, по оцени Суда, правилно закључио да тужиоцу, сагласно одредбама члана 60. став 3. и члана 10. став 1. Правилника, припада коефицијент за обрачун плате према положају од 1,80, који представља средњу вредност коефицијента према положају протописаном за наредни положај непосредно виши од положаја одређеног формацијом за формацијско место на којем се налази и коефицијента према положају прописаном за формацијско место на којем се налазио непрекидно 2 године.

Суд налази да су неосновани тужбени наводи према којима тужиоцу припада коефицијент за обрачун плате по 7. положајној групи, у смислу одредбе члана 62. став 2. Правилника, јер се наведеним одредбама Правилника уређује ситуација различита од оне на коју се оспорено решење односи. Суд је ценио и остале наводе тужбе и нашао да не могу бити од утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари.

Налазећи да је, са напред наведених разлога, оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 02.12.2010. године, 11 У. 5016/10 (2008)

Записничар **Председник већа – судија**
Весна Мраковић,с.р. **Томислав Медвед,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ИР